

ÇORUM © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL

Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International
lisansı altında yayınlanmaktadır. © ① ④ ⑤ CC BY NC SA 4.0

SANAL KİTAPLAR

2014

ÇORUMLU 2000'DE YAZDIKLARI

YAZDIKLARIMIZ: 97

**Hıfzı ÖZBEKMEZ
SARI ÇİĞDEM'DE
YAZDIKLARI**

Mahmut Selim GÜRSEL
2014

YAZDITLARIMIZ:97

**Hıfzı ÖZBEKMEZ
SARI ÇİĞDEM'DE
YAZDIKLARI**

**Mahmut Selim GÜRSEL
2014**

ISBN

[CORUM](#) © 1998 [Mahmut Selim GÜRSEL](#) , [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International](#) lisansı altında yayınlanmaktadır. CC BY NC SA 4.0

PARA İLE SATILMAZ!

**TAKTİM
Mahmut Selim GÜRSEL
Hıfzı ÖZBEKMEZ
ALLAH KORUSUN
ALLAH'I ZİKREDER
TANSİYON
ÖLDÜRÜR BENİ
VEDA MEKTUBU
ULAŞAMADIM
UMURUMDA DEĞİL
YETMEDİ
ESKİ GÜNLER
FİRARDAYIM
BİR SEN VARDIN
DÜŞTE GÖR
BİR GÜN GELECEĞİM
UYKULARIM KAÇIYOR
TEK SERVETİM**

**SON NEFES
ANLATSANA
GELSENE GAYRI
ÇARESİZİM BEN
DİLERDİM
ASLAN MEHMEDİM
BU AKŞAM ÜSTÜ
TÖVBE ETTİRDİN
ŞİMDİ BEN
ARADIM
ELBET ŞEHİDİM
EMEKLİYE AYIRDIM
DOSTLUKLAR BAKİDİR
KURTULAMAZSIN
ÇORUM BENİM MEMLEKETİM
VEKİLLİĞE ADAYIM
SÖZÜM SÖZ
AŞIĞIN BENİM
BANA YETER**

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.(1)

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufakık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz. (2)

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.(3)
Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

(1) İnsan durup dururken yazmaz. Birikimini başkalarına lazım olur diyerek yazar. Aslında o yazmaz. Ona yazdıran; onu yaratandır!

(2) Kitap okuyan; muhakkak okuduğundan bir bilgi edinir. Yaşamında muhakkak o bilgi kendisine veya etrafına yardımını dokunacağını bilmez. Onu yaratan o öğrettiği bilginin yazıya dökülüp başkalarına aktarılacağını bildiğinden o kişiye o kitabı okutur. Bilgi böylece yayılır.

(3) İnancıma göre bizi tek kişiden yarattı. O ilk kişiye bütün ilimleri verdi. Bu ilimler şimdi gen dediğimiz ile hepimize bu bilgiler geçti. Herhangi bir kişi kendi geninde olan bu bilgileri kullanmaya başladıkça bilgileri genişler. BÜTÜN BİLGİLERİ öğreten her insan için belirli bilgiyi genişleterek kullanma yazgısını yazdığı için ancak o bilgiler ile gelişir. "her insan bir kitaptır."

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsü Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sınıftasında babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna

devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım.

Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihinde askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğünde teknisyen olarak göreve başladım.

Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim. 1972 tarihinde Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıcayı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım. 1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)" kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan "El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççıolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum'da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu

anda emekli memurum. Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum: Kütüphanedeki çalışmalarım ve "El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm. Rabb'imizin izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört çalışmam bulunmaktadır. Bu "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)", Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

Çalışmalarım: SİTEM:
<https://gurselyayin.com> E-POSTAM:
corumlu2000@gmail.com

Hıfzı. ÖZBEKMEZ

17 eylül 1964'te Çorum Sungurlu büyük Polatlı köyünde dünyaya geldim 1974 yılından beri Ankara'da ikamet ediyorum

Ankara Mamak Ortaokulu, Ankara Gazi akşam Lisesi, Ankara Gazi üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Teknoloji Öğretmenliği Mezunuyum.

Şiire merakım orta Okul yıllarına dayanıyor. o günlerden beri şiir yazmaya devam ediyorum.

Ben şairlik iddiasında değilim. Ben kendimi gönlümden geçenleri kağıda aktaran, yazdıklarını dostlarıyla paylaşan, bu sayede bir gün güzel şiirler yazmayı umut eden biri olarak görüyorum.

Ankara Büyükşehir Belediyesi EGO Genel Müdürlüğünde 15 Nisan 1988' de başladığım memuriyet hayatım halen devam etmektedir.

Evliyim ve Allahın emaneti olan 4 çocuğa sahibim. Emrullah Eren ve Mücahit Emre Adında Dünya tatlısı iki torunum var. İki yıldır da şairim.

Internet'te Yazarımız <http://corumlu-fikir.dergisi.info> Çorumlu Fikir Aylık Kültür Sanat ve Tarih ve Edebiyat Dergimizde Sarı Çiğdem Şiir Defterinde yazıları yayınlanmaktadır

ALLAH KORUSUN

Yüce Allah'ımın bana lütfusun
Seni nazarlardan Allah korusun
Gönül bahçemin de gonca gülüsün
Seni nazarlardan Allah korusun
Yüzün gülsün daim bir gün solmasın
Derman arayacak derdin olmasın
Çile benim olsun sana varmasın
Seni nazarlardan Allah korusun
Yüzünden gülüşün eksik etmesin
Sevda gönlünü terk edip gitmesin
Beni yaradanım sensiz etmesin
Seni nazarlardan Allah korusun
Latifiyim seninle dualarım
Sesini duymadan geçmez anlarım
Feda olsun sana benim canlarım
Seni nazarlardan Allah korusun

ALLAHI ZİKREder

Gök yüzünde kuşlar bile
Uçuyorken gelir dile
Gül naz ederken bülbüle
O da Allah'ı zikreder
Dünyadaki kurdu kuşu
Hak yolunda bulur huşu
Dağların toprağı taşı
O da Allah'ı zikreder
31 MAYIS 2009 16:00

TANSİYON

Gözler donuklaşır beniz sararır.
Halimi perişan eder tansiyon.
Güneşli havada dünyam kararır,
Görenler garibe ne der tansiyon?

Dönmez olur dilim, çıkmaz kelime.
Adeta balyozu vurur belime,
Doktor ilacımı vermiş elime,
Benimle mezara gider tansiyon!

Eller tutmaz olur omuzlar düşer,
Beyin balon gibi dakkada şişer,
Senin muhatabın derler az yaşar,
Demek seni çekmek kader tansiyon?

Yükselince sanki içim bayılır,
Etim kemiklerden derhal soyulur,
Latiften bir nida çılgılık duyulur,
Yeter ettiklerin be der tansiyon!

ÖLDÜRÜR BENİ

Eller ile yollar oldum selamı
Unutturdu bana sözü kelamı
Ey sevdiğim aşkın bana belamı
Halden hale salar öldürür beni

Kestin beni içmeden hem yemeden
Söyle seni sevmem mi buna neden
Yorgun argın yeni geldin demeden
Yoldan yola salar öldürür beni

Rüyan ile hayal ile yaşarken
Şu halime kendim bile şaşarken
Varsam diye karlı dağlar aşarken
İlden ile salar öldürür beni

Düğünde söylüyor en gizli lafı
Ömrünce bitmedi yaptığı gafı
Latifi diyerek alemin safı
Dilden dile salar öldürür beni

VEDA MEKTUBU

Bir veda mektubu yazmışsın bana
Aşkımız burada bitti demişsin
Ben bütün ruhumla taparken sana
Halimi perişan etti demişsin
Aşkıyın Ateşi Bağrımda yanar
Gözlerim ağlıyor Adeta kanar
Gören görmeyende zır deli sanar
Başkasını sevdi gitti demişsin
Senin büyük aşkın söyle nerede
Oyun mu oynadın bunca senede
Affederdim seni dönsen yine de
Hayali gözümde yitti demişsin
Latifim mutluluk dilerim yine
Dertlerim çıksa da yüzlere bine
Biraz saygın olsun Geçmişe düne
Horozdu zamansız öttü demişsin

ULAŞAMADIM

Hayalin gözümde dolaştı bu gün
Aradım aradım konuşamadım
Beynim korkularla uğraştı bu gün
Aradım aradım ulaşamadım
Tüm telefonların cevap vermedi
Gülüm sesin kulağıma gelmedi
İnan buna benim aklım ermedi
Aradım aradım ulaşamadım
Bir tanem çok merak ettim ben seni
Aklımı kaybettim yoksa sende mi
Ne olur cevap ver çıldırtma beni
Aradım aradım ulaşamadım
Hıfzıyım hasretin canıma yetti
Bu sensizlik beni perişan etti
Takatım tükendi nefesim bitti
Aradım aradım ulaşamadım

UMURUMDA DEĞİL

Bu dünyanın hiçbir malı
Değil umurumda değil
Ne kilimler nede halı
Değil umurumda değil
Ne bu hasret ne bu gurbet
Bunlarda bitecek elbet
Dert çeksemde ilelebet
Değil umurumda değil
Gözümdeki bu yaşlarda
Bağrımdaki şu taşlarda
Başıma gelen işlerde
Değil umurumda değil
Senin aşkın yeter bana
Yaşıyorum kana kana
Gitsemde öbür dünyaya
Değil umurumda değil
Çektiğim bütün acılar
Bağrımdaki bu sancılar
Yediğim onca kamçılar

Değil umurumda değil
Aşkınla ah yanmışım ben
Seni benim sanmışım ben
İster yalnız kalmışım ben
Değil umurumda değil
Halim perişan olsada
Bu gönül dertle dolsada
Bahçemde gülüm solsada
Değil umurumda değil
Hıfzıyım ister gülsemde
İsretse hemen ölsemde
Sen başkasını sevsende
Değil umurumda değil

YETMEDİ

Çok bekledim ben yolunu
Perişan ettin halimi
Lal eyledin şen dilimi
Söyle daha yetmedi mi?
Dedim yoluna ölürüm
Çağırsan hemen gelirim
İstersen orda kalırım
Söyle daha yetmedi mi?
Kolum kanadımı kırdın
Beni ta kalbimden vurdun
Ağlatmaktan beni yordun
Söyle daha yetmedi mi?
Kalbimi ben sana verdim
Gönlümde gülleri derdim
Beni hülyalara saldın
Söyle daha yetmedi mi?
Aşığım türkü yazarım
Değmesin sana nazarım
Sensiz hayattan bezerim
Söyle daha yetmedi mi?

Gözüm dolu kanlı yaşlar
Bağrıma basarım taşlar
Dertler bitmez yeni başlar
Söyle daha yetmedi mi?
Latifiyim koydun derde
Ağlıyorum seherlerde
Aklımı yitirdim birde
Söyle daha yetmedi mi?

ESKİ GÜNLER

Nerde seven biri görsem, nerde gezen el ele
İçim kan ağlar benim, giderim eski günlere
Çok koydu bu ayrılık, içerimi yakıyor
Aldığım nefes bile, boğazımı sıkıyor
Niye böyle yaptın ki sen, ben ne yaptım ki sana
Terk edip gittin beni, zulmü gördün ah reva
Şimdi sensiz hayatım, yazık zehir olacak
Hiç aklına gelmez mi, benim halim ne olacak
Yeter artık dayanmaya, gücüm kalmadı bitti
Yeter artık sevdiğim, artık canıma yetti
Gel artık bekliyorum, gönlüm hüznle dolu
Mutluluğa koşmanın, aşktan geçiyor yolu
02 OCAK 2005 SAAT: 13:00

FİRARDAYIM

Gece ızdırap bana gündüzlerin tadı yok
Bir ömür boşa geçti sonunda zarardayım
Çektiğim çilelerin hiçbir dilde adı yok
Bilinmedik bir yerde aklımca firardayım
Çileyi hatim ettim görmedim bir gün vefa
Adımız oldu sanki düşmez yakamdan cefa
Sevdayı sevgiliyi kaldırdım attım rafa
Bilinmedik bir yerde aklımca firardayım
Dostlarıma saygım var oda değil ki fazla
Sanki terbiye oldum Ağustosta ayazla
İşim olmaz diyerek siyah yada beyazla
Bilinmedik bir yerde aklımca firardayım
Tak ettirdi canıma çektirdiği nazları
Silinir mi gönlümden ettiğinin izleri
Ben kışı tercih ettim bırakarak yazları
Bilinmedik bir yerde aklımca firardayım
Aklım başımda elbet ben gönülden hastayım
Umduğumu bulmadım maalesef ki yastayım
Çileye talip oldum bu manada ustayım
Bilinmedik bir yerde aklımca firardayım
21 EYLÜL 2006 SAAT:03:00

BİR SEN VARDIN

Bir sen vardın dünyada yalnız beni anlayan
Bir sen vardın gönlümde çiçek olup solmayan
Şimdi sen çoktan yoksun gönül hüznle dolu
Aklım başımda değil şaşırdım doğru yolu
Mazimi hatırlarım ah çekip yad ederek
Nasıl bıraktın gittin sevdamızı bilerek
İstemem bu dünyanın toprağını taşını
Ne olur dön gel artık sil gözünün yaşını
Benim dermanım sende sendedir yar ilacım
Aldığım nefes gibi gülüm sana muhtacım
Yeter artık ağlatma yollarına bakarak
Hayatıma kastetme ciğerimi yakarak
El ele tutuşalım koşalım gel vuslata
Al beni kollarına döndür beni hayata
Yoksa bir gün kafayı inan ki yiyeceğim
Latifinin katili sevgili diyeceğim
26 ARALIK 2004 SAAT: 19:00

DÜŞTE GÖR

İyi günde herkes sana dost olur
Kötü günde kara toprak post olur
Sakın düşme dost bildiğin mest olur
Hayalde gör rüyada gör düşte gör
Baharda gör yazda gör kışta gör
Gerçek dostu dostum sende düşte gör
Düştüğünde kötü gözle bakılır
Can olsanda nice lakap takılır
Bal olsanda yine senden bıılır
Hayalde gör rüyada gör düşte gör
Baharda gör yazda gör kışta gör
Gerçek dostu dostum sende düşte gör
Defterinden silip seni atarlar
Hatırını beş paraya satarlar
Bir derdine bin dert daha katarlar
Hayalde gör rüyada gör düşte gör
Baharda gör yazda gör kışta gör
Gerçek dostu dostum sende düşte gör

Hıfzıyım gözyaşlarım sel olur
Nice dost bildiklerin hep el olur
Geride bir can bir canan kalır
Hayalde gör rüyada gör düşte gör
Baharda gör yazda gör kışta gör
Gerçek dostu dostum sende düşte gör

BİR GÜN GELECEĞİM

Bilmiyorum nasıl niçin
Sana bir gün geleceğim
Mah cemalin görmek için
Sana bir gün geleceğim
Tutmak için ellerini
Görmek için gözlerini
Sevmek için yüzlerini
Sana bir gün geleceğim
Halin hatırın sormaya
Yanında bir gün kalmaya
Bilemem hangi haftaya
Sana bir gün geleceğim
Latifi sen sarmaya
Senden muradın almaya
Yanında köle olmaya
Sana bir gün geleceğim
13 HAZİRAN 2003 CUMA SAAT: 05:00

UYKULARIM KAÇIYOR

Hep seni düşünmekten
Uykularım kaçıyor
Hayalini görmekten
Uykularım kaçıyor
Özlemin karşısında
Geceler yarısında
Her saatin başında
Uykularım kaçıyor
Aşığım ben senin
Cananımsın sen benim
Yarısında gecenin
Uykularım kaçıyor
Yollarını gözlerken
Canım seni özlerken
Sabahları erkenden
Uykularım kaçıyor
Latifi derki niye
Döndüm aşktan deliye
İnan ki her saniye
Uykularım kaçıyor

TEK SERVETİM

Sevgilim çok mutluyum
Çünkü sana aşığım
Çok üzgünüm
Çünkü sana hasretim
Çok üzgünüm
Çünkü var gurbetim
Çok ama çok mutluyum
Çünkü aşkın benim tek servetim
2003

SON NEFES

Hayatım gün gelip sona ererken
Aldığım son nefes sen olacaksın
Çileli ömrümde bir gün dolarken
Aldığım son nefes sen olacaksın
Azrail almaya gelirse canım
Damarlarımdan çekilirse kanım
Tutmaz olduğunda dört bir yanım
Aldığım son nefes sen olacaksın
Latifiyim aşkın kalbimi yaksa
Beni de hallerden hallere soksa
Canım bedenden bir gün çıkacaksa
Aldığım son nefes sen olacaksın

ANLATSANA

Acep nicedir hallerin
Tatlımıdır ki dillerin
İncemidir o bellerin
Gülüm biraz anlatsana
Çabuk kızar küsermisin
Rüzgar gibi esermisin
Sende şiir yazarmısın
Gülüm biraz anlatsana
Kısamı uzun mu boyun
Bilmem tatlımıdır huyun
Kimlere dayanır soyun
Gülüm biraz anlatsana
Hayatında biri var mı
Gönül kapın yoksa dar mı
Kalbinde sevdiğin yar mı
Gülüm biraz anlatsana
Gözler mavimi elamı
Saçlarında beyaz var mı
Kaderin kara yazar mı
Gülüm biraz anlatsana

Bakışın delimi eder
Gözlerin dalıp mı gider
Sevdiklerin sana ne der
Gülüm biraz anlatsana
Hep güler mi senin yüzün
Karamıdır kaşın gözün
Baldan tatlımıdır sözün
Gülüm biraz anlatsana
Girdin latifi gönlüne
Neşe kattın sen ömrüne
Bu konuda düşüncen ne
Gülüm biraz anlatsana

GELSENE GAYRI

Gelir umuduyla yola baktığım
Yeter beklettiğin gelsene gayrı
Gönül sarayına adın taktığım
Sevenin halinden bilsene gayrı
Çağlayan gözyaşım dinsin diyorsan
Hayatım bayrama dönsün diyorsan
Gönlümde ateşim sönsün diyorsan
Lütfedip yüzüme gülsene gayrı
Çektiğim yetmez mi söyle eleme
Suskun koydun aşkı yazan kalemi
Elektin seni seven sinemi
Akan gözyaşımı silsene gayrı

ÇARESİZİM BEN

Sensizlik canıma yetiyor artık
Her gün ağlıyorum çaresizim ben
Umudum tükenip bitiyor artık
Her gün ağlıyorum çaresizim ben
Korkuyorum bir gün çlıdıracağım
Kadere feleğe saldıracağım
Belkide kendimi öldüreceğim
Her gün ağlıyorum çaresizim ben
Günler geçti gitti sen yoksun yine
Derdimin sayısı ulaştı bine
Kavuşmak imkansız ah bile bile
Her gün ağlıyorum çaresizim ben
Latifim dizimde derman kalmadı
Derdimi serecek harman kalmadı
Aşkın sarayında ferman kalmadı
Her gün ağlıyorum çaresizim ben

DİLERDİM

Bir dakika bile ayrılmayalım
Hasretle özlemle hiç yanmayalım
Sımsıkı sarılıp öyle kalalım
Dilerdim Allahtan bunu dilerdim
Senin kollarında uyanmayayım
Hasret bal olsa da ben almayayım
Sensiz bir dünyada ben olmayayım
Dilerdim Allahtan bunu dilerdim
Senden başkasına yanmasın özüm
Senin gül sinende kapansın gözüm
Hem ilk göz ağrısın hem de son sözüm
Dilerdim Allahtan bunu dilerdim
Latifim kapında kölen olsaydım
Senin kollarında esir kalsaydım
Yalnız senden gülüm murat alsaydım
Dilerdim Allahtan bunu dilerdim

ASLAN MEHMEDİM

İmanlı göğsünü dağlara vurur
Hainin peşinde Aslan Mehmedim
Şarkın sınırında kaledir durur
Düşmanın düşünde Aslan Mehmedim
Tertibi kolunda versede canı
Unutulup yerde kalır mı kanı
Namı titretiyor koca cihanı
Yazında kışında Aslan Mehmedim
Alnından vurulup şahadet içer
Melekler yanında semaya uçar
Her mevsim gül olur yeniden açar
Toprağın döşünde Aslan Mehmedim
Anayı babayı o nazlı yarı
Vatan için terk ediyor diyarı
Geçiyor ömrünün gençlik baharı
Yirmili yaşında Aslan Mehmedim
Ahir ömür gelir geçer yel olur
Sensiz bu topraklar bize el olur
Latifim göz yaşım dinmez sel olur
Mezarın başında Aslan Mehmedim

BU AKŞAM ÜSTÜ

Yıllarca ömrümü yedin yetmedi
Ukala budala dedin yetmedi
Çektiğim çileler demek bitmedi
Çok canımı sıktın bu akşam üstü
Dilerim Allah'tan çekersin cefa
Hayatın boyunca görmezsin vefa
Yüzüme gülecek sandım son defa
Alay edip baktın bu akşam üstü
Gönlümde hasretin beni yakarken
Gözümün yaşları durmaz akarken
Aşkına doymadan ne çabuk erken
Hayalimi yıktın bu akşam üstü
Hani yoktu aşkımızın emsali
Mecnunu da geçti latifin hali
Sanki çingiraklı yılan misali
Ciğerime aktın bu akşam üstü
08 EKİM 2005 SAAT: 22:00

TÖVBE ETTİRDİN

Hani bir ömür boyu olacaktık el ele
Oysa yaptıklarınla canıma da yettirdin
Ben aman diledikçe sen dedin ki dur hele
Dün yemin ediyordum bu gün tövbe ettirdin
Gönlüme söz geçmedi günlerim geçti boşa
Süslenip püslensemde gitmedim sende hoş
Mihrabımsın demiştım tapmıştım sana haşa
Dün yemin ediyordum bu gün tövbe ettirdin
Sana çok kez yalvardım gel yanımda kal diye
Şu yaralı gönlümü mutluluğa sal diye
Sana feda canımı ellerinle al diye
Dün yemin ediyordum bu gün tövbe ettirdin
Nasıl düştüm sevdaya hizmet hangi akıla
Kurtulmak mümkün müdür gönül aşka takıla
Kendinden geçmiş halde hem de yana yakıla
Dün yemin ediyordum bu gün tövbe ettirdin
Hep adını yazmıştım şiirler satırında
Kadir kıymetin vardı latifin hatırında
Akşam sabah durmadan türbede yatırında
Dün yemin ediyordum bu gün tövbe ettirdin

ŞİMDİ BEN

Bir zamanlar aşkın adın bilmezken
Şimdi dolu dolu yaşıyorum ben
Eskiden ovada yolum şaşarken
Şimdi karlı dağlar aşıyorum ben
Etrafıma korka korka bakardım
Kırardım dökerdim biraz sakardım
Sevdasızken damla damla akardım
Bendime sığmayıp taşıyorum ben
İçin için yanar ağlar gezerdim
Oturur derdime şiir yazardım
Bu çileli hayatımdan bezerdim
Şimdi mutluluktan coşuyorum ben
Latifim Allaha şükürler olsun
Dertler kederler benden uzak kalsın
Dostum düşmanım bunu böyle bilsin
Sevda yollarında koşuyorum ben

ARADIM

Yıllar geldi geçti bitmedi çilem
Ela göz üstünde kaşı aradım
Aman vermez kader bir defa gülem
Seherde gördüğüm düşü aradım
Aşkı yazdım yetmedi ki kelime
Gem vuruldu bülbül iken dilime
El acır, yar güler iken halime
Başımı vurmaya taşı aradım
Çektiklerim şu aleme ayandı
Feryatlarım semalara dayandı
Yar dediğim zulüm edip kıyandı
Ağustos ayında kışı aradım
Latifim derdimi yazdım söyleyip
Gözümünden yaşları döküp ağlayıp
Gönlümü sevdadan azad eyleyip
Ömrün son deminde huşu aradım

ELBET ŞEHİDİM

Çanakkale geçilmez dedin geçemediler
Göğsündeki imanla boğdun elbet şehidim
Bu mukaddes vatana kefen biçemediler
Sen ölmedin yeniden doğdun elbet şehidim
Adım adım yaklaştı toprağıma kefere
Boğazı geçmek için çıkmış güya sefere
Gücü yetmez bilmez mi senin gibi nefere
Ateş olup üstüne yağdın elbet şehidim
Dünyayı dar eyledin Anza'ğa İngiliz'e
İmanınla getirdin azgın düşmanı dize
Aslan gibi kükredin sürgün ettin denize
Önlerinde aşılmaz dağdın elbet şehidim
Cennette yerin hazır peygamber gölgesinde
Sahabe evliyalara veliler bölgesinde
Allah için can veren şehitler ülkesinde
Mis kokulu gülistan bağdın elbet şehidim
Latif sana imrenir kolunda fer olaydım
O tertemiz alnında damlayan ter olaydım
Şahadet getirdiğin düştüğün yer olaydım
Gönlüme hasretini yığdın elbet şehidim

EMEKLİYE AYIRDIM

Daldan dala konarken anladım ki yoruldu
Galiba deli gönül son demini sürüyor
Sevda için coşardı şimdi artık duruldu
Emekliye ayırdım bir kenarda duruyor
Göz pınarım kurudu derman yok ağlamaya
İhtiyacım kalmadı ne güneşe ne aya
İsyan edip feleğe kahredip de dünyaya
Emekliye ayırdım bir kenarda duruyor
Hep boşuna ağlattı aşk uğruna yakarak
Yari az mı bekledim yollarına bakarak
Hayatı zindan etti hep canımı sıkarak
Emekliye ayırdım bir kenarda duruyor
Her zaman ağlayandı gülemedi ne diye
O kadarda söyledim boşuna sevme diye
Çektiğim çilelerim elimde son hediye
Emekliye ayırdım bir kenarda duruyor
Dedim ki yeter artık gönül senin elinden
Bülbül figan ediyor ayırınca gülünden
Ozan latifinin de sazın alıp elinden
Emekliye ayırdım bir kenarda duruyor

DOSTLUKLAR BAKİDİR

Ne tufan yıkmalı nede zelzele
Dostluklar bakidir sakın unutma
Hemen hiddetlenme biraz dur hele
Dostluklar bakidir sakın unutma
Ağlayınca göz yaşını silendi
Bir bakışta istediğin bilendi
Seninle ağlayıp senle gülendi
Dostluklar bakidir sakın unutma
Sıcaklarda esen yel olmalısın
Aşk muhabbette dil olmalısın
Dostluğa uzanan el olmalısın
Dostluklar bakidir sakın unutma
Latifi dostluğa selam duruşta
Dost ararım ben menzile varışta
Hayat denen acımasız yarışta
Dostluklar bakidir sakın unutma
08 AĞUSTOS 2006 SAAT:18.00

KURTULAMAZSIN

Bedduamı almışsın sen
Kaçsan da kurtulamazsın
Ah almada şahinim ben
Uçsan da kurtulamazsın
Aşkın ahu zarından da
Cehennemim narından da
Kısa günün karından da
Geçsen de kurtulamazsın
Dere tepe geçsen nehir
Mutluluğu etsen tehir
Kendi ellerinle zehir
İçsen de kurtulamazsın
Ömrün ahım kiskacında
Siyah kalmasın saçında
İdamı dar ağacında
Seçsen de kurtulamazsın
Latifi eyledin zayı
Unuttum günleri ayı
Arpa ekipte buğdayı
Biçsen de kurtulamazsın

ÇORUM BENİM MEMLEKETİM

Kurulmuş bir düz ovaya
Çorum benim memleketim
Sahip mis gibi havaya
Çorum benim memleketim
İnsanları kalbi güzel
Düzeni kendine özel
Okunur türküler gazel
Çorum benim memleketim
Alevi Sünni el ele
Yaşarlar gönül gönüle
Benzer has bahçede güle
Çorum benim memleketim
Yaşıyorlar türkü türkü
Eylemişler baba yurdu
Dost yapıyor kuzu kurdu
Çorum benim memleketim

Dertlerimin dermanıdır
Bu gönlümün fermanıdır
Yiğitlerin harmanıdır
Çorum benim memleketim
Latifim doğmuşum orda
Yaradan koymasın darda
Vatan olmuş kuşa kurda
Çorum benim memleketim

VEKİLLİĞE ADAYIM

Vekillığe bende adayım dedim
Benden sana gelmez, oy diyen çıktı
Orta direkliğe vedayım dedim
İşi öğrenmişsin, vay diyen çıktı

Seçilip de mazbatayı alınca
Yemin edip çalışmaya dalınca
İş rast gidip birde bakan olunca
Üst üstüne zammı, koy diyen çıktı

Köprüleri barajları satayım
Servetime servetleri katayım
Menfaati çiğnemedem yutayım
Bunlar yetmez daha, say diyen çıktı

Yeraltında madenleri koymayım
Çalıp çırpıp bir gün bile doymayım
Mazlumların feryadını duymayım
Semerini yede, doy diyen çıktı

Uçak binip ÷lke ÷lke gezeyim
Vatandaş÷ yükseklerden süzeyim
Güç kullanıp böcek gibi ezeyim
Aklın başa devşir, ey diyen çıktı

Bunlar şaka düzeltiriz ÷lkeyi
Çıkartırız burundaki halkayı
Giymek zordur iktidarda hırkayı
Aklın ermez senin, toy diyen çıktı

Latif bırak vekilliği iş değil
Yaptıkları elbette ki hoş değil
Atasözü çok doğrudur boş değil
Akşamdan doğarmış, ay diyen çıktı

SÖZÜM SÖZ

Seviyorum ta özümnden
Kıskanırım ben özümnden
Döner namerttir sözünden
Sözüm söz aşkımsın benim
Deli gibi seveceğim
Sevdan için öleceğim
Seni gülüm bileceğim
Sözüm söz aşkımsın benim
Bir dediğin iki etmem
Asla terk edipte gitmem
Gül dalına zehir ekmem
Sözüm söz aşkımsın benim
Latifi baharda yazda
Dertli nağme çalan sazda
Yağmurda karda ayazda
Sözüm söz aşkımsın benim

AŞIĞIN BENİM

Hasretinle bitip yanan
Güzel gözlerine kanan
Seni gelecektir sanan
O garip aşığın benim
Gönlünden ilhamı kapan
Sevmek ne ki sanki tapan
Kendine de sultan yapan
O garip aşığın benim
İsmin düşürmez dilinden
Ancak sen anla halinden
Vaz geçmeyen can gülünden
O garip aşığın benim
Latifiyim yakar hasret
Canıma da yetti gurbet
Bir gün göreceğim elbet
O garip aşığın benim
Yeter Bana
Suratını asma nolur

Bir gülüşün yeter bana
Ömrüm aşkında son bulur
Bir gülüşün yeter bana
Gül yüzünde güller açsın
Gözlerin neşeler saçsın
Sen zaten başıma taçsın
Bir gülüşün yeter bana
İster sarma kollarını
İster ayır yollarını
İster sorma hallerimi
Bir gülüşün yeter bana
Latifiyi sevmesen de
Taptığımı bilmesen de
Yanına hiç gelmesen de

BANA YETER

Gönlümde hasretin dumanı tüter
Gönderdim selamı al bana yeter
Sensiz buralarda baykuşlar öter
Sağlık haberini sal bana yeter
Kollarım uzatıp saramayınca
Dağları aşıp da varamayınca
Halin sual edip soramayınca
Rüyamda misafir kal bana yeter

Gönül vuslat için her gün heveste
Bülbül gibi esir kaldı kafeste
Gülü de istemem ben deste deste
Kurumuş kırılmış dal bana yeter
Varsın latifi' ye deli desinler
Sazı sustu kırık teli desinler
Durmaz ağlar dinmez seli desinler
Çektiğim perişan hal bana yeter

